

JO KALMIJN – SPIERENBURG

Twee Kerst-licht-jes

„Nou, 't is prach-tig,” zei va-der.

„Pas maar op, want als jul-lie weer zo iets uit-haalt stopt St. Ni-co-laas jul-lie nog in de zak en neemt je mee naar Span-je.”

Daar wa-ren onze twee hel-den wel bang voor en ze ge-droe-gen zich daar-na voor-beel-dig.

't Is 5 De-cem-ber.

Ber-tie's hart klopt wel een beet-je on-rus-tig. Zou Sint het nog we-ten van die zeep-baard?

Daar komt de ou-de bis-schop bin-nen. Hij heeft lan-ge wit-te ha-ren en een lan-ge wit-te baard.

Ver-beeldt Ber-tie het zich of kijkt Sin-ter-klaas al-door naar hem?

Daar gaat de eer-waar-di-ge bis-schop in va-ders stoel zit-ten.

Och, wat klop-pen die hart-jes van die twee jon-gens.

Ze heb-ben een kleur als vuur. Sin-ter-klaas wenkt Ber-tie om bij hem te ko-men.

Lang-zaam komt de jon-gen naar de grij-ze bis-schop toe en als hij voor hem staat, kijkt hij hem met zijn blau-we o-pen kij-kers aan.

„Dag Sin-ter-klaas,” zegt hij zacht.

„Dag Ber-tie,” zegt de Sint.

„Jij bent de laat-ste tijd een flin-ke jon-gen ge-weest.

Je hebt goed je best gedaan en ik hoor, dat de juf-frouw op school te-vre-den over je is.

Dat mag ik zien.

Maar vertel mij eens, vent-je, vind jij mijn mooi-e wit-te baard op een zeep-baard lij-ken?”

„Nee, nee, Sin-ter-klaas,” sta-melt Ber-tie.

„O, dan is 't goed.

Maar luis-ter eens, laat ik nooit meer zien, dat jij bij vreem-de men-sen door de ra-men naar bin-nen kijkt.

Want dat is heel on-be-hoor-lijk hoor.

Dat mag Pie-ter, mijn knecht al-leen doen om te zien of er ook lui-e of stou-te kin-de-ren zijn.

Be-grijp je dat?

Zal je dat nooit meer doen Ber-tie en jij ook niet, Henk?”

Ze be-loof-den al-le-bei het nooit meer te doen.

„Ga dan nu maar naar Piet en kijk eens, wat die voor jul-lie mee-ge-bracht heeft,” sprak Sin-ter-klaas.

Piet kwam naar de jon-gens toe en nu kregen ze sa-men een prach-ti-ge au-to-pet met gum-mie-ban-den.

Wat wa-ren die jon-gens blij.

Ber-tie en Henk lie-pen naar de Sint toe en Ber-tie zei: „Dank u wel St. Ni-co-laas en uw baard lijkt he-le-maal niet op die zeep-baard van die me-neer.

Die van u is veel mooi-er.

Dank u wel hoor.”

Rik-ke-tik-ke-tik, rik-ke-tik-ke-tik. De naai-ma-chi-ne snort. Wat heeft die moe-der het druk! Ze naait aan één stuk door.

„Moe-ke...” zegt Joos-je.

Moe-der houdt e-ven het wiel-tje stil.

„Moe-ke, nog maar twee nacht-jes sla-pen, dan is het al Kerst-feest. Heeft va-der al een Kerst-boom-pje ge-kocht?”

Moe-der strijkt Joos-je o-ver zijn blond kuif-je.

„Nee, baas-je, de-ze keer ko-pen we geen Kerst-boom-pje. Al-les is zo ver-schrik-ke-lijk duur en we heb-ben zó-veel no-dig. Va-ders jas is he-le-maal ver-sle-ten en jij moet ook no-dig nieu-we schoen-tjes heb-ben. Het kan er heus niet af.”

Joos-je schrikt er van. Geen Kerst-boom. Hoe kan dat nu?

Moe-der vindt het ook jam-mer. Maar ze zegt: „We kun-nen tòch wel Kerst-feest vie-ren zon-der Kerst-boom en zon-der bran-den-de kaar-sen en zon-der lek-kers. Va-der kan toch het Kerst-ver-haal mooi ver-tel-len en we kun-nen sa-men zin-gen van de her-ders en de en-ge-len en van het kind-je in de krib-be. En wa kun-nen toch wel blij zijn, om-dat de Heer Je-zus is ge-bo-ren.

Dat is al-le-maal waar. Maar Kerst-licht-jes ho-ren er zo echt bij. Had ik maar geld, denkt

Joos-je. Dan kocht ik stil-le-tjes een paar Kerst-kaar-sen.

Op-eens be-denkt hij een mooi plan. Sst, moe-ke mag er niets van mer-ken. De naai-ma-chi-ne snort al-weer. En Joos-je gaat de be-zem uit de schuur ha-len.

Hij doet zijn jas-je aan en zijn wol-len das om. Het is bui-ten koud en er ligt een pak sneeuw. Weet je, wat Joos-je gaat doen? Hij gaat aan de men-sen vra-gen of hij de stoep mag schoon ve-gen.

Tin-ge-ling. Zijn hart bonst, als hij aan het eer-ste gro-te huis belt.

„Mag ik als-t-u-blijft uw stoep schoon-ma-ken?”

„Nee, hoor, niet no-dig.” Boem, de deur slaat voor zijn neus dicht.

Tin-ge-ling. WÉér mis.

De tra-nen sprin-gen Joos-je in de o-gen. Brr wat is het koud. De wind blaast om zijn o-ren. Die wor-den er rood van.

Joos-je durft haast niet meer bel-len. Hij wil het nog één keer pro-be-ren.

„Tin-ge-ling... „Mag ik als-t-u-blijft uw stoep schoon-ve-gen?”

„Goed, hoor, veeg jij hem maar net-jes schoon.”

Wat doet Joos-je zijn best! Hij veegt een mooi pad van de deur tot aan het hek. Dat is een heel werk. Joos-je krijgt het er warm van. Als hij klaar is, krijgt hij van de vrien-de-lij-ke me-vrouw een blin-kend nieuw kwart-je.

Voor dat kwart-je koopt Joos-je twee Kerst-kaar-sen. Hij ver-stopt ze in een hoek-je van zijn speel-goed-kast-je. Als het Kerst-feest is, haalt hij ze te voor-schijn.

Op het Kerst-feest bran-den de twee kaar-sen prach-tig. Ze heb-ben zul-ke gro-te gou-den vlam-men, dat je er niet ge-noeg naar kunt kij-ken. Moe-der zegt, dat ze nog nooit zul-ke hel-de-re Kerst-licht-jes heeft ge-zien.

Het wordt een mooi Kerst-feest. Moe-der heeft cho-co-la-de-melk ge-kookt. Ze zin-gen sa-men van het Kind-je in de krib-be. En va-der ver-telt van die won-der-lij-ke nacht, toen de Heer Je-zus ge-bo-ren werd. Ie-der, die Hem lief-heeft, zegt va-der, wordt een ge-luk-kig mens.

„Ik wil Hem ook lief-heb-ben,” zegt Joos-je zacht.

De Kerst-kaar-sen van Joos-je bran-den wel twee uur. Maar dan wor-den ze toch heel klein. Het zijn nog maar stomp-jes. Floep, daar gaat er al een uit. Floep, daar gaat de twee-de. Wat is dat jam-mer.

Moe-der doet gauw de lamp op.

„Hè, kijk eens,” zegt ze. „De Kerst-licht-jes bran-den nog. Kijk maar, ik zie ze stra-len in de o-gen van Joos-je.”

„Hoe komt dat?”

„Ik denk, dat het komt, om-dat jij de Heer Je-zus wil lief-heb-ben. Als je dat doet, bran-den de licht-jes tot het vol-gend Kerst-feest door.”

„Ze mo-gen niet uit-gaan,” zegt Joos-je. Hij meent het. Dat kun je wel aan zijn ern-stig snuit-je zien.

Ochtend Gymnastiek

H. DE KONING

Touwtje springen.

Je zult denken; „dat is echt iets voor meisjes, daar doe ik als jongen niet aan”. Ik geloof, dat de meeste jongens eigenlijk niet goed touwtje kunnen springen en daarom zo spreken. Weet je wel, dat voetballers alvorens een flinke partij te gaan „trap-pen” vaak een kwartiertje touwtje springen?

Ze doen dit om sterke beenspieren te krijgen! Dat is voor voetballers heel belangrijk! Wil je dus als jongen een flinke voetballer worden, dan ga je vast beginnen met touwtje springen!

Oef. I

Met een tussenhupje draai je 't touw losjes in een boog over je hoofd van achteren naar voren! Je knieën vooral niet buigen! Zacht neerkomen!

Oef. II

Als I, nu het touwtje vanvoren naar achteren zwaaien.

Oef. III

Als oef. I, nu geen tussenhupje meer maken, maar telkens 1 x springen en dan tegelijk het touw onder je voeten door laten gaan.

Oef. IV

Als je de voorgaande oefeningen goed kunt uitvoeren, moet je nu eens proberen om de „dubbele” te maken. Na drie kleine hupjes maak je een hoge en dan slinger je snel het touw 2 x om je heen. Je weet wel dan maakt het zo'n mooi zwiepend geluid!

